

Bórkowy! Hanze bijascho hutshoba. Južo běšho we jſy. Ale hyschci niz doma. Běchtej ſ wósom na wjaſ hokoło jelej. Dom Hanzyneju starejscheju paſ lažascho wenze hutwačony, poł góziny ſe jſy. Wjaſ neběſho ſe wele pſhemenuſka. Tam a how dře běſho nowy dom naſtał, howaz paſ běſho wſho tak ako pſched pěſh lětami. Ako Hanka taſ pſches wjaſ ſtuſascho, mimo žlomjaných budkow, pótom mimo zerkive a faračež domu, mimo rěniſkojz a kjarzmačojz, pſchiže jej ſtara, ſnata ſchtuzka do myžlow:

Kapkojz maju dobre piwo —
Koch ma ſhople jěſhnizki —
Schkórz ma huplatane kſhywo —
Deschan teje rownoſczi.

Juro hobroſhi wós na drogu ſe jſy a kſhazaſchtej wen k ſelenym pólam a ſukam, mjaſy kótarychž ſamotne a roſdroſzone te burske dwórny lažachu. Wſhykno běſho how taſe ſnate, domazne a lube, how běchu Krabatojz, tam Kukawiz a tam Jurischkojz. Te ſu nowu grož twarili. Běle žlomjane kſhywo ſwěſhaſcho ſe wót daloka pſches bomy. Toſh wenze, žož ſe nepeſchelizne drogi, ſczaſhki a ſczaſhžnyki mjas rolami a ſukami ſchěgnu, ſe kſhizuju a zuſego ſamoliju, žož rěki a rězki ſe ſmakuju a do hoſkolizow wiju, toſh we chlódku hužofich bomow běſho dom Hanzyneju starejscheju. Tſchocu naploſchení pſches drogu ſtojaſcho ſchula, tam běſho teke Hanka chójziła a — tenzaž hyschci — we lubej domaznej rězny ſytasch a pižasch huſnuša. Lez jo ſe togo južo wóthabyla, tak ako wele drugich, gaž we měſcze pobynu?

Hanka by něto nejlubej naſkoki gnaſa, tak ſtyžno běſho jej na ras ſa domom a lubyma starejschyma. S nedaloſego žužedneg domu ſ niſkim ſ móchom hobroſczonym kſhywom ſzabotaſcho ſchkórz, tak aby ju huwitasch kſchěl a tam — Hanka ſaplaknu. Tak ako pſches pawzyny hupyta pſches kſdy wótnaſala ſwóju masheřku. Ta ſtojaſcho južo chylu na proſe starých jſchpow a glědaſcho na drogu, Hanku paſ nepoſna.

Rowno ako mimo ſchule žeſcho, walichu ſe žiſhi wen na drogu, wjažoše poředaze a na ſe woſajuze. Žowcza běchu we ſchyrokich, pižaných kóſchulach ſ pižanymi lapami na głowze, we kótarychž ako pupki huglědachu. Ako Hanku hupytaču,